



КРАСОТОВ Олександр Олександрович (05. 05. 1936, Одеса — 05. 10. 2007, м. Тяньцзінь, Китай, похов. в Одесі) — композитор, музикознавець, педагог. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1987). Член НСКУ (1966). Обл. премія ім. Е. Багрицького (1967). Лауреат всеукр. конкурсів у Києві (1967, 1971, 1983), міжнар. конкурсів у Берліні (1972) та Токіо (1992). Закін. Одес. консерваторію (1959; кл. композиції [Т. Сидоренко-Малюкової](#), фортепіано — Б. Чарковського, теорії музики — [О. Когана](#)), де відтоді й працював: від 1991 — професор кафедри теорії музики та композиції. Від 1999 — викладач Консерваторії у Тяньцзіні. Учні К. працюють в Україні та за кордоном, серед них — [І. Голубов](#), [Ю. Гомельська](#), [Л. Самодаєва](#), [Г. Успенський](#), [К. Цепколенко](#). К. — один із засн. одес. композитор. школи. Музика відрізняється динамічністю, авангард. пошуками з елементами конструктивізму. Більшість творів присвяч. суспільно важливим темам. У творчості постійно звертався до інструм. музики та муз. театру. Театральність мислення К. знайшла відображення і у вокал.-симф. жанрі, і в циклах романсів. У камерно-інструм. творах стиль письма витриманий, опрацьований у всіх деталях. У камерно-вокал. творах К. надавав перевагу яскраво вираженій мелодійності, витонченій гармонії. У симф. та вокал.-симф. творчості визначал. є «крупний» план, масштабна та концепційно виражена драматургія.

Основні твори

опери — «Кінець казки» (1959, лібрето В. Тимофєєва за оповіданням Дж. Лондона; поставлена 1966), «Пісня тайги» (1977, лібрето Р. Розенберг за Ю. Нагібіним; поставлена 1979), «Михайло Воронцов» (1993–94, лібрето Р. Бродавка; поставлена 1994; усі — Одеса); оперета-ревю «Пропала дівчинка» (1966, лібрето Б. Таїрова і В. Консона; поставлена того ж року у Києві); мюзикли — «П'ятий зайвий» (1974, лібрето О. Каневського), «Зірка кохання та надії» (1991, лібрето Р. Феденьова, Р. Бродавка), рок-мюзикл «Дев'ятнадцятий» (1977, лібрето О. Вратарьова); вокал.-симф. — ораторія-фреска «Вогонь» (1975), ораторія «Вірність» (1983; обидві — сл. Ю. Михайлика), кантата «Дума про Україну» (1996, сл. Р. Бродавка); для симф. оркестру — 4 симф.: № 1 (1966), Симф.-концерт № 2 для труби з оркестром (1977, присвяч. Т. Докшицеру), для хору, читця, 2-х фортепіано й арфи на вірші О. Сулейменова (1980), для камер. оркестру (1990), симф. етюд для оркестру «Farewell» (1997), «Yesterhell» (2000), поема «Життя в борг» (1961, за романом Е.-М. Ремарка); для фортепіано з оркестром — 3 концерти (1958, 1973, 1995); для духового оркестру — «Патріотична увертюра», «Ретро-марш», «Частушки» (усі — 1982); для оркестру нар. інструментів — «Українська рапсодія» (1993); камерно-інструм. — струн. квартет «Consequences» (1998); сонати — для скрипки (1957, 1965, 1968), віолончелі (1960), кларнета (1981); для фортепіано — «Прелюдії та етюди» (1957), Сонатина (1964), Токата (1976); цикли романсів на сл. Т. Шевченка, Р. Бернса, Ж. Превєра, Л. Ашкіназі та ін.; пісні, обробки нар. пісень; музика до вистав, фільмів.

Основні праці

Вариационный цикл — приемы и принципы построения. 1981; Вопросы тембровой драматургии при оркестровке для духовых инструментов. 1982; Сочинение песни: Методика и направление работы. 1982 (усі — Одеса).

Рекомендована література

1. Розенберг Р. Олександр Красотов. К., 1984;
2. Александрова Н. Перша в жанрі // Музика. 1984. № 2;
3. Гудима М. Одеський ювіляр // Там само. 1997. № 1;
4. Розенберг Р. Творчий шлях завдовжки у півстоліття // Там само. 2006. № 5.

[Р. М. Розенберг](#)

Бібліографічний опис:

Красотов Олександр Олександрович / Р. М. Розенберг // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-3023>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).